

Организиране на духовното тяло

Окултният ученик трябва да мълчи. Ако човек носи риба и котките усетят, то върволица от котки ще тръгне подире му. Та трябва да пазим някои работи, за които човечеството все още не е готово. Скрий скъпоценния камък, за да не го изгубиш. И всичко, за което човечеството е готово, трябва да му се каже.

Има и друга причина, поради която за някои работи не трябва да се говори. Само неща, които не се казват, стават. Неща, които се казват, никога не стават. Това е правило. На сто казани неща едно става, а на сто неказани – деветдесет и девет стават. Този закон е много естествен. Поставете нещата на тяхното място, употребявайте ги правилно, защото иначе ще ги вземат. Щом някое Напреднало същество види, че си турил някоя дарба не на място, т.е. не я употребяваш добре, тя ти се взема.

Ти не се безпокой за това, което имаш, понеже никой не може да ти го отнеме. Ако го вземат, то ще дойде по какъвто и да е начин, ако имаш Лю-

бов.

Ние имаме добри желания и нека им дадем условия да се проявят. Ние можем да допринесем за поправянето на света. Една трета зависи от нас, една трета – от Ангелите и една трета – от Бога.

Лошият човек не може да ти пречи, тъй като слиза надолу; той се отдалечава от теб. Ако ти мислиш постоянно за неговата лошавина, то и ти заедно с него отиваш надолу.

Една сестра запитва: „Как да подобря паметта си?“

Отстранете от съзнанието си всички тревоги

и безпокойства, всички страхове, всички лоши мисли и чувства. Те причиняват отслабване на паметта. Правете упражнения за дълбоко дишане и това усилва паметта. Никога не преяждатте и не приемайте противоположни храни,

които са мъчно смисляеми. Правете опити за концентрация. Като четете книги, размишлявайте върху прочетеното, без да се отклонява мисълта.

Има закон: като описваш грозотата на някого, ти я придобиваш. Недей описва грозотата на някого. Мъжът трябва да се пази от развалени жени.

Жената трябва да се пази от развалени мъже. Понеже те са като вампири, които изсмукват човешките енергии, и човек се обезсилва, заболява, изражда се и в духовно отношение.

Ще ви дам едно правило: радвай се на постиженията на другите, на техните придобивки и ученост, и способности като на свои. Ако се радвате на чуждите блага, и вие ще ги придобиете.

Един брат попита: „Какво ще кажете за духа и материята?“

Материалистите приемат материята за даденост и оттам градят. Другите приемат за даденост Бога. Едните и другите са на крива страна. Бог и материята не съществуват по този начин, както ние мислим. Външните прояви на материята не са материя. Например, ако завъртиш една електрическа крушка, то се образува един светъл кръг, но той не съществува. Ние сме за побратимяване между идеализъм и материализъм. Има материалисти, духовни и Божествени свят.

продължава на стр. 2

ЗДРАВЕЙТЕ, СЪПИ ЧИТАТЕЛИ НА ВЕСТНИК "БРАТСКИ ЖИВОТ"

Честита Първа пролет!

Екипът на вестник „Братски живот“ ви пожелава, така както пролетта възкръсва живота, щастието и красотата да разцъфтят във вашите души.

Понеже тя, пролетта, дойде, искаме да ви споделим какво ни донесе. На 21 март във Военния клуб в София беше организиран спектакъл, посветен на Паневритмията. В Пловдив на 22 март в Паневритмията участваха над сто и петдесет човека, нещо което не се е случвало там досега. В София - над четиристотин човека, от които повече от сто бяха за първи път. Подобни факти имаме от цялата страна. И тъй като клочът към Учението е Паневритмията, можем да бъдем наистина благодарни, че с идването на пролетта светлината ще осее пътят на ново-дошлите.

Случилото се случи...

Дали защото на 21 март беше дошла наистина пролетта, или защото добре организираното представяне на Паневритмията във военния клуб в София случилото се случи!

Вечерта премина в много светлина, хармония и интерес от страна на хората

продължава на стр. 3

Пътят на науките

По какъв път и по какъв начин човечеството ще може да постигне и осъществи своите заветни цели? Само с помощта на науката и възпитанието.

Учителя

Научното познание днес разкрива своите всеотрядни възможности за опознаване на действителността около нас. Различните клонове на науката, оформени още в античността и разраснали се в отделни науки, са довели до познание на законите, които стоят в основата на повечето досега познати явления в човешкия живот. След епохата на средновековния клерикализъм и схоластика, изгря слънцето на емпиричното познание. Метафизиката започна бавно да отстъпва на опитните науки. Вече не рационалните аргументи, а опитът беше изворът на истината.

В лекциите и беседите, които изнася, Учителя Петър Дънов обръща особено внимание на напредъка в науката и ценността на научните открития. В своята книга:

„Науката и възпитанието“, той дава кратко определение за наука: „Науката е резултат от мисловната дейност на ума, който наблюдава явленията в природата, изследва ги и се стреми да отк-

други думи – те се регулират и управляват от закони. Законът е обективна реалност; фактор, който засяга и от когото зависят всички елементи в Природата. В този смисъл науката е резултат от

вие за все по-пълното разгръщане на духовния поглед. „Светът, в който човек живее по необходимостта на своята природа, е пълен с тайни. На всяка стъпка възрастващият ум на човека среща безброй явления, които привличат неговото внимание. Тези явления произвеждат разнообразни впечатления в човешката душа и подбуждат ума към дейност с всичките му сили и способности, като го карат да търси причините на тези явления и да открива законите, по които те се извършват, а така също да разбере значението, което те имат за човешкия живот.“

Много пъти Учителя подчертава, че науката е въведение към Божественото знание и че пътят към Мъдростта минава през нея като условие:

продължава на стр. 2

Отново в зала „България“

На 22 март, на празника по случай пролетното равноденствие, се състоя традиционен концерт в Камерната зала „България“. Програмата започна с изпълненията на хор „Евера“,

продължава на стр. 2

Пътят на науките

от стр. 1

„Като ученици трябва да изучавате окултните науки, без да пренебрегвате официалната наука. Тя е предговор към окултната, която е създадена от онези възвишени разумни същества, които ръководят съдбините на човечеството. И официалната наука е окултна, само че изучава външната страна на живо-

стига и до по-доброто разбиране на Божественото знание „...защото всяка една наука е област, която отваря простор за разбирането.“ Всеки клон на научното познание е своеобразен катализатор на по-дълбоките процеси, които се извършват у човека. „Във вас трябва да се събуди силен интерес към разните области на науката, за да се развият постепен-

то. „Работете върху себе си, но правете и външни научни изследвания...“

Един е светът, едно е знанието, една е науката! Разделянето на науката на човешка и Божествена е само методологическо, единствено с оглед на по-доброто разбиране и във връзка с потребността от диференциране. Засягайки този въпрос, Учителя пояснява, че това разделяне е всъщност привидно: „Много съвременни религиозни хора се спират пред науката и казват: нас ни трябва само Божествената наука, не ни трябва човешката наука. В света няма никаква човешка наука, а има само една, тя е Божествената наука.“ Или разликата е в степента на знанието, като това на по-ниското стъпало служи като въвеждащ, но и неизбежен етап към по-високото: „Трябва да се има предвид, че законите на природата са еднакви навсякъде, във всички области на живота. Когато се говори за развитие и просвета, подразбира се общ стремеж на целия духовен

„Бих искал да знам мислите на Бог; останалото са подробности.“

„Господ не играе на зарове.“

„Две неща са безгранични: Вселената и човешката глупост. За Вселената все пак не съм сигурен.“

„Науката без религия е куца, религията без наука е спяла.“

Алберт Айнщайн

каже, че не се нуждае от астрология или от други някакви науки. Не, трябва ти и астрономия, и биология, и физика, и химия – всички науки ти трябва.“ (к.м. – б.а.) Великата истина не се „спуска“ без усилия от страна на волята на човека. Мистичният път на познанието е важен и ценен, но той не може да замени активността на умственото поле. Има разлика между вдъхновено изживяване и разбиране. Познанието по пътя на сърцето трябва да се подпомага от познанието, идващо по линията на ума. А всичко цели едно – изявата на Разумното сърце, достигане до дълбините на съзнателната душа.

Бъдещето на човечеството до голяма степен се определя от настоящето. А настоящето се движи по вечната спирала на напредъка и развитието. У всяко разумно същество и във всички отрасли на Живота има вложен стремеж към съвършенство. Развитието и процътяването на науките е едно от мощните средства на човешката еволюция: „Наука едва сега е започнала да синтезира нещата, да ги сглобява, да ги приспособява. Науката трябва да остане като ръководство на човека. Тя не е измислица на човешкия ум. Всички изобретения на великите хора показват, че всички велики хора работят за благо на човечеството. Това е във всички области.“ (к.м. – б.а.)

„За в бъдеще ще има три отдела науки. Единият отдел ще се занимава с физическите науки. Вторият, духовният отдел, ще се занимава с умствените науки, а третият отдел ще бъде наука за произхода на човешкия дух, която ще докосне ония области от науката, които сега са непонятни на съвременните учени.“

Мирослав Бачев

Организиране на духовното тяло

от стр. 1

Християнството е хармонично съчетание между физичните и духовните закони.

Когато се организира причинното тяло на човека, той ще се пренесе да живее горе в главата си. Когато причинното тяло е събудено и развито, човек почва повече да живее в мозъка си. И ако човек стои на стол, отстъпва го. Такъв човек се жертва за другите. Днес ще отстъпиш, утре ще отстъпиш, ще дадеш място на някой друг и така постепенно възпитаваш причинното тяло. Това е един хубав начин за развиване. Щом се развие нашето причинно тяло, то Висшите същества ще дойдат да ни помогнат.

Това е колективна работа. Щом не живееш за себе си, а за другите, тези Висши същества ще ти помогнат. Причинното тяло разполага с нови сили. Щом живееш в своята личност, каквото намислиш, не става – може да мислиш десет пъти подред, но нищо не става. Когато човек живее в причинното тяло, каквото помисли, става.

Организирането на причинното и на по-висшите тела в човека се нарича „организиране на духовното тяло“. Това става първо, чрез съзерцание, концентрация и молитва всеки ден, поне по половин час, при пълно съсредоточаване на съзнанието. Второ, в промяна на Любовта. И трето, чрез служене на Бога, на Цялото.

Една сестра запитва: „Учителю, кажете нещо за реализиране на нашите желания“.

Няма нещо, което човек да е пожелал, и да не се изпълни. Каквото човек пожелае, ще му се даде, но не веднага. Може да се реализира, когато вече е повдигнат духовно и го е надраснал и тогава то може да му причини даже и страдание. Един човек бил страстен пушач и искал да натрупа много тютюн в къщата си, но това било невъзможно. Когато станал на 80 години, вече бил пълен

въздържател и му донесли бали тютюн. Защо? Само защото едно време го бил пожелал. Затова човек трябва да се пази от своите неразумни желания, за да не му натечат после.

Пазете се от едно – да не се задоволят всичките ви желания; тогава човек погръзнява и огрубява. Една десета от постигнатите желанията е достатъчно, а другото да остане непостигнато. Ние ще се стремим към непостигнатото.

Един брат попита: „Какво да направим, че хората да имат вяра в нас?“

Ще ви кажа един от начините: един добър човек отишъл в гората и срещнал един разбойник. Той имал доверие във всички, затова изпитал доверие и в разбойника. Като добър човек той съзнавал, че и в разбойника живее Божественото, и тогава това добро се проявило и разбойникът не го пипнал дори, изпратил го, а и му дал пари на разположение. Значи като имаш доверие в един човек и като съзнаваш доброто, Божественото в него, и той вярва в теб. Докато се научи човек на това изкуство, трябва да прави опити.

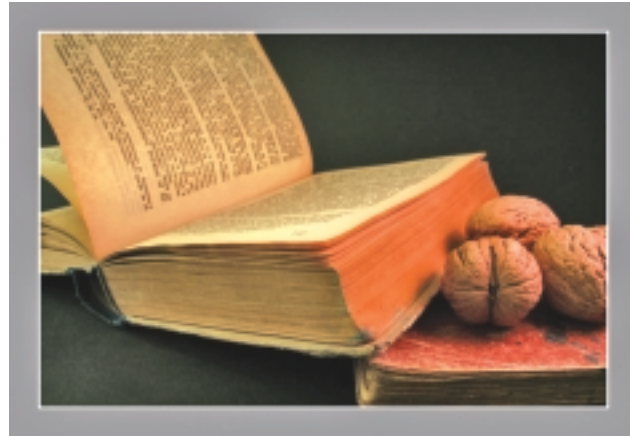
Един брат запитва: „Как да превърнем неразположението в разположение?“

Когато сте неразположени, излезте, идете между хората и като се върнете, ще бъдете разположени. Природата обича разнообразието. За целта може да се отиде и между дърветата, и между цветята, което действа възпитателно.

Един брат каза: „Някои окултисти изтъкват, че не трябва да се отива в света, за да не се оцапа човек“.

Те са от простите окултисти. Като отиде човек между хората или между растенията, приема енергия, които го обновяват. Има и много други начини за превръщане на неразположението в разположение.

Разговор с Учителя от архива на брат Боян Боев, публикуван в „Акордиране на човешката душа“, т.1.

та и природата.“ „Учението, което светът дава, е предговор на Божественото учение. Като свършите всичко в света – отделението, прогимназията, гимназията, после университета, специализирате се и станете най-учения човек, това е само предговор на Божественото знание, което трябва да започнете. Следователно, ако вие сте добили този предговор, може да станете един добър ученик в Божествената школа. Затуй аз препоръчвам на всеки да добиете от светското знание колкото може повече. Защото някой казва: „Нам светско знание не ни трябва, а Божествено.“ Ако светското нямаш, Божественото не можеш да придобиеш; ако светското ти е мъчно, Божественото е хиляди пъти по-мъчно.“

Ученето и придобиването на знание са естествени процеси, за които се изисква дълъг период от време. Истината не идва като завършен резултат, а изисква постоянно усилие на ума за анализ на всички наблюдавани явления, систематизирането им и извеждане на съответните изводи. В този смисъл научното познание е следствие от непрестанната динамика на човешкия дух, който в своето вечно разгръщане открива и проучва отвън това, което се съдържа в самия него в потенциално състояние. Актуализирането на това знание идва по пътя на науката, културата, изкуството. „Наука, взета в най-дълбок смисъл, е произведение на човешкия дух, който е свързан с Великия Дух на Битието. В човешкия дух е вложен отначало стремеж да усвои по вътрешен път пътеките на истината и да схване законите на природата, за да може да впрегне енергията ѝ за своите нужди, да положи здрава основа за своето съществуване в добро и красота – най-възвишения идеал на разума.“ (к.м. – б.а.)

Усилията на волята в умственото поле е необходимо на човека за активиране на различните мозъчни центрове, посредством което се

но и различните центрове.“ „За да се развива правилно, човек трябва да отделя всеки ден по пет минути, да мисли върху всички предмети, т.е. върху всички науки. Всяка наука събужда съответния мозъчен център и дава възможност на човешкия череп да се оформи добре, да стане правилен. Тази е причината, дето в училищата са застъпени всички предмети.“ „Разните отдели на съв-

„Ако се запасиш с търпение и проявиш старание, то засятите семена на знанието непременно ще дадат добър урожай. Корените на учението са горчиви, но плодовете – сладки.“

„Искай съвет от този, който умее да побеждава самия себе си.“

„Заблуждава ни ослепяващо невежество. О, окаяни смъртни, отворете си очите!“

Леонардо да Винчи

ременната наука имат тази добра страна, че развиват човека всестранно. За пример, дали изучавате физика, химия, анатомия, физиология, ботаника, зоология, философия, богословие или каквато и да е друга наука, всяка от тях засяга специална област от вашия ум и развива съответни скрити сили във вашата душа. Тъй щото, всички науки в своята съвкупност засягат пълната действителност, т.е. развиват всички ония центрове, в които са заложени човешките способности.“

Непрестанната актуализация на знанията е необходима за духовния път. Работата над себе си изисква и постоянна обнова на придобитите знания и умения. Стара истина е, че който стои на едно място, неизбежно върви надолу, защото всичко друго е в действие, движи се напред. Всяко ново откритие по пътя на научното познание е ценна придобивка в съкровищницата на духа: „Трябва да работите над себе си. Не искам да кажа, че не работите, но не се осланяте на себе си. Един от вас са свършили преди 20 години университет и не четат, не следят новите научни изследвания. Трябва да бъдете съвременни. Целият свят е в движение. Важно е през какво сега минаваме. Нужна е връзка между миналото, настоящето и бъдеще-

живот към усъвършенстване в доброто. Деятелният дух на науката иде да поднесе своите услуги на човечеството и да му помогне в трудния подвиг, който му предстои да извърши, преди да дойде до истинското царство на мира, което Христос нарича Царство Божие.“ (к.м. – б.а.)

Духовният живот на човека стои в пряка връзка с умствената активност и пътя на научното познание: „Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът.“ Под думата „път“, Христос разбира всички науки, събрани в едно цяло; под думата „истина“, Той разбира целите, които науките преследват; под думата „живот“, Той разбира онова начало, което използва науките и техните цели.“ Делото за общото благо на човечеството е най-същественният акт на духа. Работата за Цялото е най-верният показател за всепо-пълното навлизане на духовното съзнание у човека: „Ние не отричаме сегашната деятелност. Защо? Защото всичко онова, което съвременният човек е измислил, е потребно. Няма нещо, което човек да е измислил и да е непотребно. Това са милиони методи и начини. Милионите хора, които са заети със съвременната наука, това са хора, които са минали към Божественото. Някой може да

Отново в зала „България“

от стр. 1

който, освен песните от Учителя, изпя и част от Хорала на Й. Бах. Прозвучаха тонове от прекрасните аранжировки на Ина Дойнова. Йоана Стратева и Петър Ганев със своите цигулки отново изпълниха пространството с нежната мистика на гласа на душата. С индивидуални изпълнения участваха и М. Далчева, П. Пантелев, Р. Няголова, Б. Симов, Н. Няголова, А. Атанасов, М. Далчева, И. Хлебаров. Програмата завърши със словите изпълнения на медения глас на Мария Иванова. Малката преизпълнена зала бе като една дядова ръкавичка, в която винаги имаше място за прииждащите

души, дошли да доловят частици от излъчващата се хармония и поезия. За всички нас това събитие бе поредното преоткриване на Любовта, изразена в музика, песен, единомислие, братство и среща

на близки души. Надяваме се и вярваме, че през бавно настъпващата пролет тепърва ще ни радват братските събори, концертите и всички събития, където душата познава и намира себе си.

Съвременни научни изследвания на Паневритмията

Продължение от бр. 26

ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ЗДРАВЕТО И ПСИХОФИЗИЧЕСКИТЕ КАЧЕСТВА

От гледна точка на научното познание, днес Паневритмията разкрива своите многообразни възможности за благотворно повлияване на човека. От друга страна чрез нея ни се открива и задълбочено познаване на човешката природа, което е имал нейният създател. Може да се каже, че Паневритмията съчетава по уникален начин въздействието на множество различни фактори и има едновременно положителни ефекти, имащи общо с музикотерапията, позитивната психотерапия, кинезитерапията, арттерапията, социологията, философията и дори физиотерапията в широк смисъл.

Д. Найденова, д.п.н., смята, че Паневритмията съдържа елементи на пасивна и активна музикотерапия и дори на арттерапия. Тя пише: „Музиката на Паневритмията, в съчетание с движението, е успешно средство за възпитание, самовъзпитание и развиване на богата душевност“. Тя смята също, че заниманията с Паневритмията кореспондират с изкуството и съхраняват творческото начало в човека.

Доц. д-р Станка Михалкова първа публикува статия, в която прави анализ на съдържанието на текста в песните на Паневритмията. Тя смята, че в тези текстове са вложени множество идеи за „развиване на позитивното начало в човека“ и че: „Заложени

дума е за светлина или положително чувство. В центъра му е поставен човекът със своето индивидуално „аз“, което обаче е четири пъти по-малко от неговото социално „аз“; посланието е „ние сме заедно“. Темата за живота е основна. Само думата „живот“ е с честота 72, т.е. средно веднъж в минута. Друга основна тема е Природата (Земята и Небето): Слънце, растителност, вода и др. Това е текст, в който човекът е заобиколен от слово, музика, красота, обновяване. „

Тъй като Паневритмията е ритмична гимнастика, тя носи и хубавите резултати на физическите упражнения – раздвижва и поддържа ставите, укрепва мускулите, подобрява кондицията, дишането и кръвообращението. Тези факти се потвърждават от изследвания на д-р Калев, д.м.н., д-р Джебев, д-р Попов, В. Милетиева, доц. К. Костов, доц. Й. Иванов, Л. Червенкова и В. Яцевич.

Повечето упражнения на Паневритмията тренират равновесието, затова то се развива при практикуването им. Това се потвърждава от три изследвания на В. Милетиева, доц. К. Костов, доц. Й. Иванов, Л. Червенкова и В. Яцевич. Практикуването на Паневритмията подобрява характера на движенията, които стават по-плавни, по-икономични и по-красиви. В анкетно проучване на 140 лица 71 % от тях смятат, че движенията им са се подобрили, а 68 % смятат, че походката им е станала по-лека и красива в следствие заниманията с Паневритмията.

Д. Александрова, И.

са при някои от изследваните лица.

Анализ на паневритмичния комплекс от кинезитерапевтката Л. Червенкова също показва, че той идеално отговаря на лечебните изисквания за един комплекс при артериална хипертония (високо кръвно налягане) от I и II степен.

Тъй като паневритмичният комплекс е в аеробен режим (има продължителност около 70-75 минути и ниска интензивност на физическото натоварване), той е много подходящ за намаляване на телесното тегло при затлъстяване от 1 и 2 степен. Този ефект, разбира се, се получава при редовно практикуване и един разумен хранителен режим. Регистрирано намаляване на излишни килограми има в 2 изследвания на практикуващи Паневритмията.

Доц. М. Малчев, д-р Иван Сакарарев и Величка Димитрова проследяват въздействието на 6-месечно начално обучение по Паневритмията на ученици от 1 клас на възраст 7-8 г. с лекостепенни гръбначни изкривявания (пресколиоза и сколиоза I степен). Те установяват подобряване на телодържанието и намаляване на патологичните гръбначни кривини. Подобни данни се срещат в още две изследвания – на В. Яцевич, Л. Червенкова и кол.

Д-р Калев, д.м.н., д-р Джебев и д-р Попов отчитат резултати от анкетно проучване на 35 случайно избрани лица след приключване на курс по Паневритмията. След 4-месечно обучение 85,7% от анкетираните посочват позитивни психически промени; 14,29% отчитат желани соматични промени; 5,71% са без промени. Промените са: благоприятна промяна в психическата активност, спокойствие, увереност в себе си, премахване на тревожността, подобряване състоянието на опорно-двигателната система.

Л. Червенкова публикува резултати от анкетно проучване на 140 лица, практикуващи Паневритмията. Включени са на възраст от 19 до 80 г., практикуващи Паневритмията в 9 града на България. При голям процент от тях заниманията с Паневритмията са довели до подобряване на социалните умения, подобряване на концентрацията на вниманието, повишаване на оптимизма и

на усещането за радост от живота, подобряване на издръжливостта, наличие на повече физическа енергия, подобряване на походката, положителни промени в отношението към природата, положителни промени в начина на живот, подобряване на съня, намаляване на болки и др.

Две изследвания на въздействието на Паневритмията са направени чрез проследяване състоянието на биологичноактивните точки, свързани с меридианите според китайската традиционна медицина. Измерванията са направени по метода на Фол, подобрен от акад. Сарчук чрез апарат и измерване преди и след Паневритмията. И двата екипа, използвали този метод, (Проф. Д. Кайков, С. Стайковска и А. Янкова; проф. Д. Кайков, доц. Маргаритов и В. Яцевич) отчитат положителна промяна в биопотенциалите на 20 симетрични акупунктурни точки, което отразява повишаване и балансиране на жизнените сили.

Уведомяваме Ви, че винаги може да получите **НАЙ-НОВА ИНФОРМАЦИЯ** за всички теми и събития, свързани с Паневритмията на сайт <http://www.panevritmia.info/>

Случилото се случи...

от стр. 1

дошли да се запознаят със сакралното величие на Паневритмията.

Всичко започна с първия ден на пролетта. Чрез осигурената мултимедия зрителите станаха свидетели на изпълнението на филхармонията на Монте Карло, а Тодор Ян-

на Рила. В основата на цялата тази презентация, граничеща със спектакъл, бе новият учебен филм на издателство „Бяло Братство“ и музикална компания „Старс Рекърдс“ – „Паневритмията – помагало за практически управление на филхармонията на Монте Карло, а Тодор Ян-

кулов и Зорница Попова, водещите на това грандиозно представяне, се впитиха с красиви слова между изпълненията на камерния оркестър или играещите двойки Паневритмията. Симеон Симеонов изпълни „Ти си ме, мамо, човек красив родила“, а Йоана Стратева, Божидар Симов и Ани Каралашева докоснаха чрез Божествената музика на Учителя всички притаили дъх в залата. Чухме за първи път архивен аудио запис на Паневритмията от 1939 година на събора

мичността на този танц. Това обаче съвсем не беше всичко, защото беше излъчен епизод от филма на ВВС и Майкъл Палин, който започва с празника на Бялото Братство и Паневритмията на Рила. Като фон на част от изпълненията на сцената бяха фотоси от времето на Учителя до наши дни, придружени с много красота от природата на Рила, снимки от Космоса, моменти от рилския живот на цветята, водата и децата от Братството.

Ивелина Елмазова

Илия Узунов за Паневритмията

„Любов към Бога“ и движенията на тялото. Да се движим, да движим органите на тялото, това е Волята Божия. Чрез движенията си ти ще проявиш любовта си към Бога, ще изпълниш Неговата воля, ще Му служиш, ще бъдеш функция на Неговия организъм. Движенията са основен израз на живота, следователно са израз на Бога. Днес ти служи на Бога чрез движенията на тялото си. В движенията на тялото трябва да участват умът, сърцето, волята, съзнанието, душата, духът и Бог.

Радвай се на движенията си. Научи се да извършваш и най-незначителното движение на тялото си с разположение, с приятно чувство и с възвишена мисъл. Гледай на всяко движение като израз на любовта към Бога, като на Божие дело. Каквато и работа да извършваш, гледай на нея преди всичко като на движение на тялото си. Паневритмията е обучение в това направление. Анализирай, концентрирай се в най-елементарните движения на тялото си и ги преживей с радост и разположение. Посвети днешния ден на паневритмичните упражнения. Дори като стоиш, седиш или лежиш, да изпитваш едно приятно чувство от състоянието на тялото си. Въобще, учивай се винаги, при всяко положение на тялото си, да изпитваш приятни чувства, органически чувства, а не да чувстваш тежест и спънка от тялото си. Упражнявай се да обикнеш, да ти стане приятно усилието, което изпитваш,

когато се движим. При всяко движение на тялото в последното се явява съпротивление, препятствие за духа. Това именно препятствие изисква известно усилие от страна на духа. Това усилие е нещо много важно. Без него никаква работа не може да се извърши, никакъв резултат не може да се постигне.

Привикни към усилието. Изследвай усилието при Паневритмията. Паневритмичните упражнения ни приучват да извършваме усилията при движението на тялото с приятно чувство. Въпросът за усилието е въпрос за вътрешния път. Животът като усилие. Любовта като усилие. Мисълта като усилие. Действието като усилие. У-силие, у-сила, сила. Ум-сила. Упражняване на сила. Елементарна концентрация при паневритмичните движения.

Посочи на хората скрития вътрешен живот. Заинтересуй ги от скрития в тях живот. Път към вътрешния живот на всеки човек. Животът е мисъл, животът е чувство, животът е действие, животът е съзнание. Животът е Паневритмията. Аз виждам как животът прониква във всеки орган на тялото ми, във всяка клетка на органите. Аз виждам как животът трепти във всяка клетка на тялото ми. Единният живот. Той трепти. Аз виждам – нов живот се влива в тялото ми и лекува болните органи. Съживява ги, обновява ги, подтиква ги към нов живот. Болните органи стават здрави. Хармония на тялото – хармония на живота. Паневритмията – пътят на живота. Животът оживява тя-

лото ми. Аз съм здрав, пълен с живот. Целият ми живот е Паневритмията.

Паневритмията – запознание със законите на живота. Изгрива животът. Зора на живота. Видимият човек е образ на невидимия живот. Събуждане на живота на клетките в нашето тяло. Излекуване на клетките на нашето тяло. Животът лекува. Животът – лекар. Жизнена сила. Животът – Слънце. Животът – клетка. Животът – атом. Атоми на живота. Животът освобождава. Първият закон на живота е движението. Лечебното действие на Паневритмията. Движенията на тялото като начин за възприемане на живота.

Паневритмията като взаимодействие между Природата и човека.

Абсолютната вяра в живота като необходимо условие за Паневритмията. Вяра в живота. Увереност, самоувереност. Самочувствието като показател на Паневритмията. Самочувствие и любов към Бога. Самочувствие и Бог.

Учителя казва: „Застъпвайте се за Божествените идеи. И живота да ви коства. Застанете на страната на Божествената мисъл.“

Паневритмията е стремеж към по-горното в себе си. Най-високото самочувствие е единството ни с Природата. Паневритмията е съзнателно взаимодействие между нас и Природата за повишение на самочувствието ни.

Из неиздадени мисли на Илия Узунов, предоставени от П. Даскалова

Паневритмия в Конго

те позитивни нагласи стават дълбоко вътрешно притежание и програми за успешност в живота“.

Филоложката Даниела Анчева публикува изследване на темите в текста на Паневритмията, използвайки метода на количествен контент анализ. Тя заключава: „Ако с помощта на най-често срещаните теми в текста направим резюме, то би изглеждало така: „Това е текст, в който всяка пета

Вълчева и д-р И. Кангалджиев докладват за приложение на Паневритмията на болни от захарен диабет 2 тип. Резултатите показват, че те са понесли добре заниманията и при 7 от 10-те изследвани лица има понижение на стойностите на кръвната глюкоза в сравнение със стойностите при започване на курса. Отчита се също известно нормализиране и стабилизиране на артериалното кръвно налягане след края на кур-

Отново с музиката на Учителя

ПОД ДИРИГЕНТСКАТА ПАЛКА НА ГЕОРГИ СТРАТЕВ

След великолепия концерт в София на 11 ноември миналата година, на който Георги Стратев ни представи свои обработки на музиката на Учителя (изпълнени от хор „Светослав Обретенов“, симфоничен оркестър и солисти), маестро отново ни потопи в дълбините на духовната музика - този път във Варна. На 9 март, неделя, от 11:30 ч. в залата на Операта бе изнесен празничен концерт „С музиката на Петър Дънов (Беинса Дуно)“, с участието на солисти, смесен хор и камерен оркестър под диригентството на Георги Стратев, чиито бяха и аранжиментите. Идеята, организирането и спонсорирането на това благородно начинание дължим на Център за духовно и културно общуване „Изгрев“, в лицето на Петра Христова и Иван Иванов. С концерта се отбеляза 110-годишния юбилей на учреденото във Варна през 1897 г. от Учителя Петър Дънов „Общество за повдигане религиозния дух на българския народ“, прераснало по-късно в Общество „Всемирно бяло братство“.

Георги Стратев - отличен цигулар, аранжор, композитор - е един от музикантите на Бялото братство, които особено дълбоко вникват в духа на Учителевата музика и даряват на слушателите радост и вдъхновение с проникновените си интерпретации. Той живее в Германия, но за щастие започна често да ни навещава, представяйки ни творческите си проекти. Известно е, че музиката на Учителя, която е била давана само еднотонно - като песен или цигуларска мелодия - е както източник на вдъхновение, така и сериозно предизвикателство за музикантите. (Дори еднотонното ѝ нотирание е доста сложна задача!) Учителя е казал, че неговите мелодии за бъдеще ще станат основа за цели симфонии. И наистина, виждаме - по-скоро чуваме, - че тази идея на Учителя разцъфва и дава плод в творчеството на талантиливите музиканти на Братството. В двата си скоросни „български“, концерта Георги Стратев ни удиви с богатството и многопосо-

ността на своите обработки. От една страна, той „облича“ песните в красивите разноцветни одежди на камерно, хорово, оркестрово звучене, използвайки майсторски най-различни изпълнителски комбинации; от друга, разгръща творчески мелодиите на Учителя, създавайки нови композиции - симфонични поеми, кантати за солисти, хор и оркестър, инструментални фантазии за различни камерни състави... Всяка негова обработка носи неповторима атмосфера. Ярък пример за това е различният дух на аранжиментите в софийския и варненския концерт: докато в София - в просторната зала „България“, с голям симфоничен оркестър и голям хор - преобладаваше величественото звучене и широкото симфонично разгръщане,

то във Варна - с камерен оркестър и неголям хор - маестро даде превес на тънкото нюансиране и вгълбената съзерцателност. Ние във Варна очаквахме да бъде повторен софийския концерт, но брат Стратев ни изненада: той беше сменил голямата част от програмата и аранжиментите му бяха в различен дух. Във Варна към вече изпълнените в София камерни творби бяха добавени и нови (квинтетът „Покрой и вълнение“), а оркестровите бяха сменени. (Само „Химн на Великата душа“, се изпълни, в различна оркестрация, и на двата концерта.) Нямаше ги величествените хорово-симфонични платна (петгласна fuga по тема от „Новото Битие“, „Вяра светла“, „Песента на Мириам“, „Химн на Великата душа“). Вместо това не само в ка-

мерните творби, но и в оркестровите („Благост“, „Фир Фюр Фен“, „Марш на ангелите“, „Киамет зену“, „Ще се развеселя“) и оркестрово-хоровите („Предтеб“, „91. псалом“, „Благославяй“, „Благословен Господ“, „Химн на Великата душа“, „Запали се огънят“, „Духът Божи“, „На Христа“, „Братство, единство“) музиката ни омая с фино звучене, тънко изпълнени детайли, разнообразен колорит, възвишена съзерцателност. А „Плачът на апостол Петър“, за солисти (сопран, алт, тенор, бас) и оркестър - песента „Да бих те слушал“, прерасна в същинска кантата - ни поразиха с драматизма и психологизма си.

Поразително бе въздействието и на камерните творби на Георги Стратев по музиката на Учителя.

ха, „Ранен час“, „Духай, ветре“.

Изобщо всички творби, „минали през перото“, на Георги Стратев, носят печата както на висока духовност, така и на майсторско владение на музикалния език - хармония, полифония, оркестрация (или по-широко - инструментация), музикална форма... Искам да подчертая тънкия усет на Г. Стратев към хармонията и инструментацията, които са твърде важни както за ясното, логично протичане на музиката, така и за нейната изразна сила и за колорита ѝ.

Трябва да отдадем дълбока благодарност на прекрасния колектив от изпълнители, на които в крайна сметка дължим това, че музиката достигна до нас - не само като звуци, но и като внушение.

Музикантите - певци и инструменталисти - са благословени да бъдат посредника, през който преминава магичната музика, за да докосне сърцата на слушателите. А понякога - и да озари душите им. На 9 март 2008 г. в залата на Варненската опера ние преживяхме това!

Дължим го:

на Учителя, заради неговата музика и неговото незримо ръководство и благословия;

на диригента и автор на аранжиментите Георги Стратев;

на хора на Варненската опера и на неговите диригент и корепетитор - Малина Хубчева и Жанет Бенун, които са ръководили подготовката му преди идването на Г. Стратев;

на оркестъра, в който участваха музиканти от варненския Оперно-симфоничен оркестър;

на солистите певци: Даниела Димова - сопран, Галина Великова - сопран, Елеонора Христова - алт, Владимир Владимиров - тенор, Пламен Бейков - бас и Росен Рангелов - бас;

на солистите инструменталисти: Иоана Стратева - цигулка, Албена Христова - виола, Магдалена Далчева - виолончело, Румяна Петрова - флейта, Ружка Чаракчиева - пиано, и Жанет Бенун - Николаева - пиано;

на организаторите и спонсори на концерта Петра Христова и Иван Иванов.

...Тук можеше „да сложат точката“, но чувствам нужда да кажа още нещо за изпълнителите, които така всеотдайно и вдъхновено са се трудили, за да подготвят и изнесат този концерт. Освен че са чудесни певци и инструменталисти и че са се готвили съвмест-

но, всички те бяха заплени от музиката на Учителя и искрено запалени от желанието да я поднесат на публиката по възможно най-хубавия начин. Това е лесно разбираемо по отношение на тези участници, които без друго са познавали учението и музиката на Учителя; но удивително е, че и тези, които допреди концерта не са имали досег с духовната музика (голямата част от хористите и оркестрантите), бяха също така запалени! Позовавам се не само на интуитивните си впечатления, но и на разговори с музиканти, включително с диригента. Тук отново трябва да отчетем ролята на прекрасните обработки - трудно е да не харесах Учителевата музика, когато ти е поднесена от Георги Стратев... Но сега ще отчетем още нещо - ролята на диригента Георги Стратев. За мен е безспорно, че неговото духовно и музикантско присъствие, наред със самата музика, е оказало неотразимо влияние върху изпълнителите - върху отношението им към духовната музика и към нейното интерпретиране. Мисля, че всеки възприемчив човек, който се доближи до брат Стратев, бива заразен от неговото меко и мощно излъчване... (Какво

Георги Стратев

по-хубаво от това - да те „заразят“, с Духа!)

Истинската сила на диригента-творец се крие не толкова в техниката на дирижиране, колкото в активното вътрешно чуване на музиката, в познаването на тънкостите на оркестровото свирене и хоровото пееие и - искам да наблегна на това - в отзивчивостта към колегите, с които музицираш, в уменията да усетиш и запалиш у тях искрата, която ще ги свърже с тебе и с музиката в един творчески организъм. Георги Стратев има тази сила, а музикантите, които заедно с него сътвориха този концерт, имаха способността да я възприемат.

Благодарим на всички тях и с радост очакваме нови незабравими преживявания с музиката на Учителя!

Иво Бонев

Рожден ден

Истински пролетен празник за душата подари на любимата си публика именитата наша изпълнителка Ина Дойнова (пиано и вокал) с грандиозен концерт по повод рождения си ден. На 7 март в препълнената камерна зала „България“ всички нейни почитатели, уважили културното събитие, имаха възможност за пореден път да се докоснат до възшебството на музиката на Учителя, поднесена с много любов и изключителен професионализъм. Всички можаха отново да се насладят на неповторимия талант на Ина Дойнова, радвал през дългите години на нейната внушителна творческа кариера безброй почитатели на музикалното изкуство в България и чужбина. За специално участие в концерта бе поканена друга наша именитата изпълнителка - Росица Чиликова от Бургас (цигулка), с която от дълги години работят. С чудесното си присъствие на сцената те ни подариха истинско духовно изживяване, като ни накараха да почувстваме красивото, дълбокото, неповторимото в музиката на Учителя и ни пренесоха в един друг възвишен свят на хармония, доброта и съвършенство. Доказателство за това бяха съзлите в очите на присъст-

ващите, както и бурните аплодисменти в края на концерта, които извикаха на „бис“ двете музикантки.

На рожден ден, като на рожден ден - не може без подаръци. Освен многото цветя, нашата чудесна Ина е щастлива, доволна и благодарна за подаръците, които съдбата ѝ е поднесла чрез нейни приятели, за да осъществи една своя откопелна мечта - концерт в камерна зала „България“, за което благодарим и ние, публиката.

Със същия концерт нашите именити изпълнителки са гостували в Германия, където пред многобройна публика са показали истинската стойност на музиката и по незабравим начин са представили музикалното творчество на Учителя Беинса Дуно. Бъдещите им планове са за съвместно турне в България.

Елена Кацарска

Единение за Рила

Вдъхновени, ентузиазирани, пълни с идеи и енергия за работа, на 1, 2 и 3 март 2008 г. в гр. Шипка се събраха над 50 природозащитници и представители на неправителствени организации, милеещи за Рила и българската природа. Обсъдени бяха организационни въпроси за следващите стъпки за привличане на вниманието и подкрепата на граждани, общества и медии. Работата с различни общности сред гражданите изисква специален подход и внимателно поднесена информация, тъй като българското население, разнообразно по нрави, интереси и социален статус, по твърде специфичен начин възприема новите идеи, базиращи се на работа с цялото.

Психологията на българина, проучена от Учителя в 11-годишен период, е станала потенциал за сваляне на Божественото учение. Българският дух е запазил във вековете своята идентичност и свобода. Сега, когато е минал век от първоначалното запознаване с Учението, се налага отново и отново българинът да покаже силата на свободолюбие и си и правейки компромис с индивидуализма, да се включи в идейната работа на Цялото.

Днес традиционната представа за нашето общество е, че по-голямата част от хората не са загрижени за това, което ги заобикаля, не реализират в пълнота естетическото си чувство и не се ангажират с колективни и доброволни дейности. Тази представа оба-

че е на път да бъде разколбана от новите течения, които раздвигват масите и събуждат заплата памет за родното и свящото. Групата от духовни и безкористно отдадени хора, събрала се на Шипка от различни краища на страната, разкри един свят, твърде различен от този, който сме свикнали да възприемаме чрез медиите, по улиците, на общественията места. В залата, лъбезно предоставена от Община Шипка, се събра едно ново поколение българи, радители за живот в хармония с Природата.

В този духовен подем няма нищо случайно, както не е случайно и това, че българската природа по разнообразие на растителен и животински свят е 5 пъти по-богата от тази на Полша, 10 пъти по-богата от тази на Англия и 2 пъти по-богата от природата на Европа като цяло. А нима е случайно, че точно сега има опасност от унищожаване на големи територии свещена земя, защото българската земя е свещена? И ето – българският народ започна да излъчва души, които са решени да се погрижат за запазването на природните ни блага.

Събрали се млади хора се наредиха в кръг. Участниците се изказваха в кръга по посока на движението на Паневритмията. В средата на кръга хора с художествени заложби рисуваха визията за Рила и българската природа в утрешния ден. Решено бе да се разделим на работни групи. Някои от тях са:

- ◆ група за работа с медии,
- ◆ група за работа с подписката, която ще бъде внесена в Брюксел след 2 седмици,
- ◆ група за разследване на инвеститорите,
- ◆ група за работа с училища и университети,
- ◆ група за работа с интернет сайта и др.

Поставени бяха конкретни задачи за изпълнение и се излъчиха както координато-

ри на групите, така и координатори, които да правят връзка между отделните звена. Групите очакват своите нови и отдадени съмишленици.

На 3 март, по случай тържествата, посветени на Свободата на българския дух, цялата група се качи на връх Шипка. Още по пътя срещнахме други ентузиастични, които ни приветстваха с весели туристически песни. На терасата на паметника „Шипка“ също беше изнесен концерт. Изпълнителите бяха облечени в сини дрехи с логото, символизиращо защитата на Рила. Пяха се български патриотични песни, повдигащи силата на Духа. Мнозинството хора, които също се бяха събрали за празника, ни поздравяваха, подкрепяха подписката и ни пожелаваха успех.

По време на срещата участниците бяха настанени в къщата на наши приятели от гр. Шипка. Всичко по преспиването и храненето беше организирано прекрасно. Гозбите от прясна коприва бяха приготвени с любов. Цареше братска и хармонична атмосфера. Творческа група от няколко музиканти сутрин поздравяваше изгрева, а вечер повдигаше настроението с български хора.

Мили братя и сестри, аз съм безкрайно щастлива, че се срещам с още братя и сестри и сега знам, че ние постоянно се увеличаваме. Убедена съм, че Духът на българите е жив и ще опази свещената си Земя.

Мария Георгиева

Маршрути на събуждане

продължение от бр. 27

На 8 март в 11 часа предиобед в Пазарджик едно силно и хармонично присъствие събра работната група за Рила. Изясниха се въпросите във връзка със следващите стъпки в работата за защита на планината. Събраха се детски рисунки за организиране на изложба, която да съпровожда презентациите.

Потеглихме за следващата презентация в Карлово. Градът ни посрещна със слънчев, възрожденски дух. В красивия синдикален дом се събраха над 40 души. Сред присъстващите имаше представители на гилдията на архитектите. Те споделиха опитът си в природозащитата, опазването на при-

та беше най-активна в проявите си. Бяхме поканени в Центъра за ученическо научно и техническо творчество. Срещата ни беше с ученици от различни училища, участващи в еко клуба към Центъра. Младежите бяха информирани за проблема и желаеха да се включат в инициативи за защита на Рила на територията на техния район. Направиха ни впечатление проектите и мероприятията, осъществени под ръководството на водещите еко клубове - оформяне на паркови алеи, залесяване, почистване на парковете в града. Приятна изненада беше да научим, че в града има сдружение „Свят за всички“, което работи по проекти за

“За съжаление вече стана очевидно, че нашата технологичност задмина нашата хуманност.”

Алберт Айнщайн

родата. На тяхна територия е и малост от изсичане на гори в местността Бешбунар, но чрез активната намеса на гражданите с протести и подписка паркът на града в бил запазен. В дискусиата се подчерта, че работейки за Рила, работим за запазване на българщината и повдигане на духа на народа.

По пътя за Габрово се получи информация за това, че след ден инвеститорът възнамерява с хеликоптери да започне да поставя пилоните за незаконния лифт. Хеликоптерите биха внесли огромен смут и дисхармония в прекрасната Рила. Така възникна идеята на 15 март, Тодоровден, от 13 ч. да се организират информационни акции и демонстрации по градове. В инициативата се включиха Пловдив, Карлово, Пазарджик, Силистра, Казанлък, Шумен, Варна, Велико Търново, Стара Загора и София.

Габрово ни посрещна с усмивка. Слънцето приятно топлеше сърцата ни. В Априловската гимназия се събраха около 30 души. За телевизията „Габрово каубел“ бяха дадени интервюта и на следващия ден бе излъчен филма за Рила и диспут. Присъстваха представители на парковите администрации на Природен парк „Българка“, Национален парк „Централен Балкан“, приятели от Братството, туристи и други граждани. Обсъди се нуждата от последващи информационни срещи за проектите за ски курорти в района на Узана и Трявна.

На 12 март посетихме Силистра. Оказа се, че в градовете, които са най-отдалечени от планината, общественост-

чист, зелен и красив град от седем години. Благодарение на работата на това сдружение има формирана активна гражданска заинтересованост. Обръща се голямо внимание върху възпитанието на децата в екокултура.

На 13 март дадохме пресконференция в пресцентър ГЛАС във Варна. Присъстваха седем медии: К1, МСАТ, НОВА ТВ и журналисти от местни вестници. Проявен беше интерес от медиите и дори Някои от тях пожелаха да ни съдействат в по-нататъшната ни работа. Веднага след пресконференцията отидохме пред Община Варна. Очакваше се пристигането на министъра на околната среда и водите Девдет Чакъров. Облечени с фланелки със изображаване символа за защита на Рила се наредихме пред Общината. Разпънахме голям транспарант с красиви фотографии от Седемте рилски езера. Благодарение на изненадващата акция успяхме да връчим подготвена от нас заповед, с която министърът само с един подпис може да спре строителството на проекта за ски курорт Паничище-Езерата-Кабул. Така се доказа, че ние, гражданите, не се примиряваме с опасностите, които застрашават разрушаване на природата на България.

Утре пак сме на път. Потегляме към Плевен. Обикаляме Родина, защото я обичаме. Запознаваме с различните хора, с всички, които желаят едни нови отношения, едни нови възможности, един нов живот.

Мария Георгиева

Поздравя от Езерата!

През изминалата събота и неделя на разходка до Седемте Рилски езера констатирахме няколко неприятни факта, свързани с човешката намеса в границите на националния парк „Рила“.

Природата сякаш няма думата и с нея се забавляват хора, чийто морал далеч не е способен да я пази и цени! Извършва се вмешателство в една защитена територия, която по думите на местните е техен „двор“, без съобразяването с никакви общоприети закони – човешки и Божествени. Моторните шейни на дупнишките „баровци“ обикалят из целия циркус на Седемте Рилски езера, движат се по пешеходни-

те пътеки, създавайки риск от инциденти, замърсяват с изгорели газове и моторен шум и изорават повърхността на езерата! Тръвайки от хижа „Рилски езера“ (новата) те се качват на сухия рид и оттам продължават към „Бъбрека“, правят няколко кръгчета в езерото, после се спускат към „Близнака“, минавайки по цялата му дължина, поспрат се в средата му за по лафче и забръмчат отново към хижа

Долната лифтенна станция в строеж (16.03.2008)

„Седемте езера“ (старата) през средата на „Трилистника“ и „Рибното езеро“. Оттам се качват до братската кухня и мястото, където е била палатката на Учителя, спускат се пак към хижата и накрая се изгубват от поглед, отшумявайки по посока Рилски езера. Да не говорим за явното им отношение към „по-низшите“, слизайки от шейните си и чувствайки се господари на езерата.

Друг проблем е напредналото строителство на лифт от хижа „Пионерска“ до хижа „Рилски езера“. Лифтът е само началото на мегаски курорта от 27 ски писти и съоръже-

ния „Паничище-Езерата-Кабул“. Подробна информация, както и описания на закононарушенията могат да бъдат видени на сайт www.forthenature.org. Очаква се този лифт да тръгне в началото на лятото, освен ако не бъде спрял. Този лифт може да има предимства, но начинът по който се прави, няма морал! Той е освен това необходим на инвеститорите, за да се изпълни ски проекта. Този лифт ще вкарва всеки ден до 6 000 души в циркуса на Седемте Рилски езера!

Автор на снимките

и текста:

Михаил Михов,
Граждани за Рила

Трябва ли да се въведе учебен предмет „Религия“ в българското училище?

Съвременното българско училище е освободено от партийно и религиозно влияние и това е европейският образователен модел. В европейската традиция религиозната регулация е оставена на личността и семейството. Религията в съвременното българско училище се изучава само в културологичен, исторически и философски план. И това може би е правилното решение на проблема. Училището трябва да остане територия, защитена от влиянието на различните верски общности и политически партии. Въвеждането на специален предмет „Религия“ означава да се потърси обществен консенсус. Затова трябва да се отговори на въпроси като: „Коя религия ще се изучава?“, „Какво и как ще се преподава?“, „Кои ще преподават?“ и т.н. Ясно е, че всички тези въпроси са полемични и по тях обществото не може да постигне единно мнение. Съществува и друг проблем – това е информационната и режимната претовареност на учениците. Часовете по кои предмети ще се съкратят и на мястото

на кой предмет ще се въведе часът по религия? Или нашите ученици ще са седящо родени и колкото повече седят на едно място, това ще показва, че стават толкова добри граждани. Съвсем не се отчита фактът, че това е най-големият стрес за учениците.

Религиозното възпитание на съвременния човек е необходима част от цялостното духовно възпитание, но това трябва да се осъществява на базата на свободната воля, на просветения избор в семейството и верските общности. Това е естествен път. Не може религията да се налага чрез насилие. Училището трябва да интегрира и това става чрез усвояване на нормите за толерантно отношение. Предлаганите проекти за задължителен час по религия в българското училище на проф. Г. Бакалов и Светия Синод претендират за спазване на конституцията и религиозна толерантност. В исторически план българското общество няма опит в неконфесионалното светско преподаване на религия. Така че трудно е да се по-

вярва в подобни намерения на БПЦ, след като тя приема всички различни от тях за секти, а това си е дискриминационно отношение. Как ще развие култура на толерантност, ако тя самата като институция не притежава това качество?

Европейската практика показва, че само в 5

ните предмети „Свят и личност“ в 12 клас и „Етика и право“ в 10 клас. В тези дисциплини основната методологическа основа е Юдео-християнската философска традиция, с идеите за богоподобие на човека и Битието като изява на Бога. Едно добре проведено обучение по философия в духа на

страните от Европейската общност час по религия се изучава задължително. В други 18 държави това е свободно избираема или задължително избираема дисциплина. Ако целта на предмета е моралното развитие на личността на детето, то подобна задача се изпълнява чрез философския цикъл 9-11 клас, чрез учеб-

идеализма може да изиграе роля на пречистване на човешката душа. Предметите от хуманитарния цикъл също сподобстват за развитие на култура на толерантност и миролюбие.

Проблемите на образователната система не произтичат от това, че в българското училище липсва религиозното въз-

питание, а причината е в цялостния културен модел. Индустриализацията отчужди човека от естествената природна среда, разби всякакви форми на семейство и обществен живот, стигна се до отчуждението и депресията. Как се реализират християнските добродетели в условията на пазарна икономика, на съперничество и конкуренция? Такава е ситуацията, в която се намираме. Има ли алтернатива? Има. И четящите този вестник добре знаят, че трябва да се следва Божият план, т.е. да се следва естественият път на възпитание. Тук идеен център е майката и около нея трябва да се обединят всички възпитатели и сред тях се нарежда училището и цялото общество.

Затова по-важното на този етап е да се направи опит за преодоляване на едностранчивия модел на академично и теоретично обучение. Образователната система се интересува от интелекта и репродуктивните способности на ученика, а не от неговите чувства и творчески способности. Цялостният човек се гу-

би, няма система за неговото развитие. Намаляват часовете по музика и изобразително изкуство, по труд и техника. Нещата вместо да се оправят, се задълбочават. Изглежда трябва да стигнем до края на мизерията. Има един важен неизползван ресурс и това е природосъобразното възпитание, одухотворяването на човека чрез общуване с природната среда, но за това няма да се чуе нито дума. Отчуждението на човека от естествената природна среда е патология на съвременната цивилизация. Одухотворяването на природата е път към развитие на религиозността и духовността. Как може да се възпита религиозно отношение към света без одухотворяването на Природата и след като съвременното дете е в плен на бетона и желязото – един изкуствен и бездушен свят. Ако не видим положителни промени в цялостния модел на образование и възпитание, очакванията ни не могат да бъдат големи. Все пак е необходим диалог и опити за усъвършенстване на образователната система.

А.Ангелов

Продължение от брой 26

Достатъчно е да погледнете ръката на човека, за да познаете колко време ще живее на Земята. Това се определя по линиите на ръката, както и по тяхната дължина и ширина. И по носа познаваме колко време ще живее човек. Колкото по-широк е носът при ноздрите, поотворени са, толкова по-дълъг е животът на човека. Той приема повече въздух, отколкото, ако носът е тесен и ноздрите сплескани. Колкото по-малко въздух приема човек, толкова по-слабо се окислява кръвта, поради което се явяват чести заболявания: ту мозъка, ту в дробовете, ту в стомаха. При това положение се отделя повече въглена киселина, повече утайки. Тогава казваме, че кръвта на човека е нечиста. Който има широк гръден кош, с голяма дълбочина, той ще живее по-дълго на Земята.

Разумни сили са работили за създаването на всички пръсти. Разумни същества, разумни архитекти са работили за създаването на пръстите и то със строго определена цел. Колкото повече се увеличава чувствителността на пръстите, толкова по-внимателен трябва да бъде човек към тях, да ги пази. Те му служат като инструмент, с който работи. Ако отидете при някой опитен френолог, той може с осезанието си на-

пълно да узнае вашия характер.

Ценно нещо е човешката ръка. Чрез нея човек изявява волевите сили в себе си. Ръката е радио, с което човек може да възприема всички промени, станали в атмосферата. Достатъчно е той да постави ръката си срещу Слънцето и да затвори очите си, за да познае какво ще бъде времето през деня: дъжд ли ще вали, вятър ли ще има и т.н. Човешката ръка е антена, чрез която се приемат и предават природни енергии.

Представте си, че на някой от вас предстои едно голямо пътешествие. Какво трябва да направите? Той трябва да постъпи като праведния човек – да вдигне ръцете си нагоре, да концентрира мисълта си към Бога и да се помоли, да му се даде възможност да разбере, добро или лошо ще бъде времето. Ако някой иска да отиде на гости някъде, също така трябва да вдигне ръцете си нагоре и да запита, трябва ли да отиде или не, каква работа му предстои да свърши и т.н. Едно е необходимо за човека – да развива пръстите си, чувствителността на пръстите си така, че да може чрез тях да въз-

приема и най-нежните, най-деликатните вибрации. Чрез ръката си човек може да решава сериозни социални и духовни въпроси.

Ръката на човека трябва да бъде мека, пластична, пъргава, способна за работа. Такава е ръката на добрия, на щедрия, на любящия чо-

век. Когато палецът се скъсява и става топчест, човек започва да заграбява. Когато първата фаланга на палеца е добре развита, това показва човек със силна и разумна воля.

Палецът е свързан с Божествения свят, показалецът – с ангелския свят, средният пръст – с Правдата, безименният – с науката и малкият – с практичността в живота. Цялата ръка представлява Мъдростта. Когато ис-

ка да направи нещо, човек свива ръката си, с което извиква на помощ всички сили, които се крият в нея. Дясната ръка и десният крак в човека представят капелмайстори в живота. Когато изнесе десния крак и дясната си ръка напред, човек предизвиква един род сили в Природата. Когато изнесе лявата ръка и левия крак напред, човек предизвиква друг род сили в Природата.

Всеки пръст е свързан с един разумен свят, от който изтичат жизнени енергии. Малкият пръст е свързан с Меркурий, откъдето черпи своите сили и възможности. Безименният пръст е свързан със Слънцето, откъдето се ползва за живота, изкуството и музиката. Средният пръст е свързан със Сатурн, със света на Справедливостта. Показалецът е свързан с Юпитер, със света на благородството. Палецът е свързан с Божествения свят. ако искаш да намериш Бога, хвани палеца си, помилвай го и ще почувстваш отговор на въпроса, който те интересува. Вие хващате пръстите си грубо, чувлите ги, дърпате ги. Това не се позволява. Ще милваш пръстите си, ще се отнасяш с тях нежно и с Лю-

бов.

В ръката се крие историята на човека. Какво по-приятно занимание може да имате от това? Като ученици на живота, вие трябва да се изучавате, да познавате органите си, от най-малките до най-големите. За пример, като погледнете показалеца си, вие трябва да знаете, защо формата му е заострена или тъпа. Ако показалеца ви при основата си е дебел, а на върха заострен, причината се крие в теченията, които излизат от организма. Пръстът може да се уподоби на река, която в основата си има притоци, които я правят пълноводна. Колкото отива към края си тя намалява. Човек с остри пръсти изразходва много енергия, по-неже става голямо изтичане. Колкото по-тъпи са върховете на пръстите, толкова по-малко енергия изтича през тях. Хора със заострени пръсти са нервни, енергични. Нервният човек е като огън. Понеже иска да се прояви, енергията предизвиква голямо напрежение в него. Нервният човек е крайно активен, но не болезнен. Умът му е подвижен, бързо схваща идеите. Той е бърз и в мислите, и в чувствата, и в дей-

ствията си. Каквото предприеме, добре го обмисля. Като се намери пред някоя мъчнотия, не я отлага, но веднага престъпва към решаването й.

Хора с къси пръсти обичат обобщенията. Тяжната ръка почти се приближава към елементарната. Колкото повече се развива умът на човека, толкова и пръстите му стават по-дълги. Дали пръстите на човека са къси или дълги, това зависи от височината му.

Пръстите представляват умственият живот у човека, дланта – чувственият живот, а горната част на ръката – материалният живот. Това е едно деление на ръката, но има и друго деление. То е следното. Цялата китка представлява умственият живот, от китката до лакътя – чувственият живот, а лакътя нагоре – материалният живот. Всеки пръст отделно също тъй може да се раздели на три части. И лицето има също такова деление на три части: чело, нос и брада. На всякъде в тялото има същото деление на три части. Колкото е по-добре устроена ръката на човека – по форма, по линии – толкова тя ще бъде по-чувствителна към външни възприятия. Тогава достатъчно е да постави човек ръката си върху главата на някого, за да познае дали той е добър или лош.

Следва продължение

БЕЛЕЖКИ ЗА УЧИТЕЛЯ ОТ ЕЛЕНА ИЛАРИОНОВА, ГР. ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Бележки из моя живот.

Срещата и запознаването ми с Учителя

Завърших първоначалното училище в гр. Габрово. За първи клас ме изпратиха в Търновския държавен девически пансион през 1891 година. Там ми възпитавах в религиозен дух. Почти всяка седмица ни водеха на църква и обредите, тайнствата, които се извършваха, събуждаха в душата ми чувство на благоговение към Великото и Незнайното. В мен напирала въпросите: има ли Бог, има ли друг свят, душата живее ли вечно, или всичко свършва с физическия живот? И защо Бог, Който всичко дава, има нужда да му запаля свещица? Отговор не може да си дам, а не получавам дори и от служителите на Църквата.

Един ден се реших да запитам г-жа В. Благоева, която преподаваше психология на горните класове: "Има ли душа и тя продължава ли да живее след смъртта? Ако със земния живот всичко свършва, какъв смисъл има да се стремим към Доброто, да придобиваме знания, без да можем да се радваме на придобивките си, когато всичко изчезва и се поглъща от забравата?" Тя ме поглежда, потупа ме по рамото и мило ми каза: "Дете, никой философ, никой педагог не е могъл да докаже що е душата". Повече не попитах.

През 1896 година завърших гимназиалното си образование. Назначиха ме за учителка в Габрово. Обичах си професията и децата, но след 2 години се ожених и напуснах учителството. Съпругът ми беше на военна служба в Плевен. Произведоха го в следващо звание и го преместиха в град В. Търново през 1903 година. В същата година дойде Учителя г-н Дънов да държи сказка по френология. Аз я посетих с единия си брат.

Читалищният салон "Надежда" бе препълнен. Учителя картинно доказваше, че човек е господар на своето тяло, че в него са складираны много способности, но още неразвити. Със своя живот, със своите мисли, чувства и вътрешни стремежи, той гради това тяло и може да му даде красива форма. Така по външния вид на човека може да се определи неговият живот, характерът му и прочие. Всички слушаха с притаен дъх. Той каза, че няма неизлечима болест. Когато човек разбере и се свърже с великите закони на Природата, сам ще се лекува. На това д-р Георгиев възрази, но Учителя отговори на неговия въпрос. Аз жадно поглъщах всяка дума, всяка мисъл, изка-

зана от Учителя, и ги приех за велика истина, която сега се изнася. Исках да му благодаря, но имаше толкова много народ наоколо, че не бе възможно да стигна до него. Потърсихме го из града, но не го намерихме.

В това време моят интерес към духовния свят растеше. Запознахме се с учителя на моята братовчедка Васил Узун, който преподаваше литература, същевременно бе и писател. Разговаряхме често по духовните въпроси и той при все, че не беше много веруещ, се интересуваше от изследванията и опитите на учени, които доказват, че душата продължава да живее след напускането на физическото тяло.

За мое щастие Учителя г-н Дънов скоро пак дойде в Търново и гостува у една моя учителка от гимназията, г-жа Мария Казакова. Тя ни покани в дома си да присъстваме на един сеанс, който ще ръководят г-н Голов, книжар от София, и г-н Бъчваров, редактор на списания "Родина" и "Виделина". Поканени бяха семейство майор Недялков, Делчеви, Дойнови и Молка и Невянка Досеви. Всички присъстващи насядахме около една маса, заловени за ръце, и със затаен дъх очаквахме да се яви някой материализиран дух. И Учителя се хвана между мен и Молка, но веднага напусна веригата и тихо каза: "Нищо няма да стане". Ние си продължаваме работата - жената на д-р Лечев се прояви като медиум и започна да пише на един лист: Баща ти, баща ти, като удряше силно ръката си по масата и разхвърля всички предмети от нея. Никой не можеше да задържи и спре ръката й. Учителя се приближи при нея и каза: "По-тихо, по-тихо, защото ще заповедам Горе да те арестуват". Ръката й веднага спря. Ние се спогледахме, защото никой не виждахме, а Учителя говори на някого. Д-р Лечев го запита: "Защо не можяхме да спрем ръката й, а и нас разтърси?" Учителя отговори: "Има психически закони, с които може да се действа, а вие още не сте готови и не сте развили тия чувства, с които може да виждате". На другия ден рано сутринта дойде Васил Узун, да ни съобщи, че Учителя желае да се запознае по-отблизо с нас и да ни измери черепите. Ние се зарадвахме с Костадин и с готовност приехме. Като дойде у дома, остана почти целия ден. Измери ни черепите и обрисова характерите ни до най-малките подробности. Разказа ни

много неща, които сме преживели, сякаш е бил с нас. Запитахме го как може да знае живота на хората, с които за пръв път се среща. "Нищо няма скрито пред лицето на Бога, ни отговори той, всичките постъпки се отбелязват на лицето, ръцете, в анализите на Природата и открито за тогава, който знае да чете. За всичките си мисли, чувства и постъпки човек ще бъде отговорен и ще плаща за тях."

Наскоро преместиха Костадин в Цариброд на служба. С пристигането ни той сериозно заболя. Нито един познат нямахме там. Багажът ни не бе пристигнал, а в хотела бе неудобно да лежи. Съдържателят се погрижи да ни намери квартира, услужи ни и със свои дрехи. Наредихме се при много мизерна обстановка, а зимата бе студена. При това положение болестта на Костадин се влошаваше. Военният лекар Тажер полагаше големи грижи, за да помогне на болния. Ангажираха се и другарите му офицери, но нищо не подобряваше положението. Бяха предрешили, че няма да оздравее, а мене успокоявах, че поръчали някакъв специалист, който ще му помогне. При тези обстоятелства не знаех към кого да се обърна за помощ. Не исках да обезпокоявам и братята си. Пристигна болния лево, преместихме го с войника и му казах: "Направи усилия, Костадине, да станеш. Сега никой не може да ти помогне, освен Бог". През нощта сънувах да се отнеса за съвет до Учителя. Знаех, че живее в София, но професията му и адреса не знаех. Написах му една отворена карта на адрес: П. К. Дънов, София. Неочаквано получих следния отговор: "Г-н Иларионов не е болен. Той има задължения в живота. Ако сте съгласни да ги изпълните, аз ще ви помогна". Ние дадохме нашето съгласие и вместо отговор Учителя пристигна. То беше радостна изненада! "Господ ме прати, каза той, да ви помогна. Когато размахте и нагласяхте леглото, госпожата каза на болния: "Направи усилия да станеш! Сега освен Бог, никой не може да ти помогне." Тогава Бог ми каза: "Иди, помогни на тези хора!". С голямо учудване го запитахме как ни е чул, като е толкова далеч от нас. "Затия, които чуват и виждат, няма разстояние." И ни разказа много случки, които ни убедиха, че всичко е открито пред него. После прати войни-

ка да донесе прясна вода от чешмата. Налях в една чаша и той подаде с лъжичка на Костадин да пие. След половин час той сам го подкрепи да стане на леглото. После слезе, поразходи се из стаята. Прочисти се стомахът му и се почувства добре, но доста слаб. "Сега може да отидеш в казармата", каза Учителя. Като на приятен гостенин, аз му приготвих разкошна вечеря от месна храна. Учителя потопи 2-3 хапки в нея и започна да яде ябълки и хляб. На Костадин каза, че не трябва да яде месо, а аз съм свободна да ям каквото желая. Костадин яде ябълки, а аз се притесних сама да се храня с месо и така хубавата вечеря остана - дори и войникът не яде. Оттогава започнахме да ядем растителна храна. За спане войникът отстъпи малката си стаичка към двора, а той спа временно в мазата, която беше почти пълна със сено. Не бяхме още добре обзаведени.

През нощта войникът Дичо излязъл на двора и видял Учителя в бели дрехи, коленичил и с ръце вдигнати нагоре да се моли. Светлината, която се излъчвала от него, осветила цялата стая и той почти се губел в нея. На сутринта войникът ме запита: "Кой и какъв е този г-н Андон?" (тъй го наричаше той). "Гостенин" - му казах аз, защото сама не знаех какъв е по професия. "Както аз го видях нощес, не приличаше на човек. Той беше Бог." Аз му забраних да говори така пред хората, защото може би му се е сторило. "Не можеш да ме разубедиш, ми каза той. Аз стоях дълго време на двора и го наблюдавах." Войникът с благоговение стоеше пред Учителя и гълтеше всяка негова дума, като се стараше да бъде по-внимателен и добър. Когато трябваше да напусне, раздели се с нас с голяма скръб.

На другата сутрин Учителя изведе Костадин на един висок царибродски баир. В това време дойде лекарят да провери състоянието на болния. Аз го посрещнах по весела и му казах, че болния е на разходка с един наш приятел. Той го потърси из стаите и като не го намери, каза: "Тука е станало някакво чудо! Аз ще почакам да се запозная с госта ви". Като се върнаха, лекарят се запозна с Учителя. Дълго време разговаряха по много медицински и духовни въпроси. Учителя му каза: "Има и други сили, извън земните, които помагат". Това стана известно

между офицерите. Те се заинтересуваха от Учителя и го поканиха да им поговори. Той държи няколко беседи, от които всички останаха доволни. Учителя описа характера и каза на жена му да не му се сърди, нито да прави опити да го изправя, защото няма развит център на добър домакин. Всички се засмяха, понеже знаеха, че е така. Като се завърнахме къщи, Учителя ми каза: "Тия хора имат едно дете живо погребано. Човек може да бъде умрял по видимому, а да е жив. На задния мозък има един център, където животът е скрит, и по него се познава дали човек си е замислил, или не". Майката много тъгуваше и често споменаваше за чувството си, че детето е живо погребано. Познатите й си казвахме, че тя мисли така поради любовта си към него.

Учителя престоля при нас почти целия февруари на 1905 г. на село при тях. Открих това само на брат си. Сестрата на снахата настоя да й се направи операция. Заведоха я в София и при операцията си замина.

Здравка Драган Попова боледува от ишиас. Лекарите не дали надежда за оздравяване. Учителя беше при нас и Драган помоли Костадин да заведе Учителя при Здравка, като обещава да изпълнят съветите му. Учителя се съгласи. Даде им наставления и Здравка оздравя, а те станаха наши добри братя.

По време на една вечеря Учителя се позабави и ни каза: „Убиха Стамболов“. Костадин запита: „Вестиците ли съобщават това?“ „Не, сега се извърши престъплението.“ И когато убиха министър Петков, Учителя веднага ни каза, като че ли е бил там.

Здравка и Драган Попови дойдоха у нас. Учителя излезе от стаята си и каза: „Много престъпления се вършат и някои трябва веднага да ги изкупят. Знаете ли, че на протосингер Абаджиев жена му ще си заминее? Тя пометна заченото дете. А да се пометне един дух, това е голямо престъпление. Зачатието на детето изкупва греховете на родителите“. И наистина след няколко дни научихме, че г-жа Абаджиева се поминала.

На лозето Учителя разговаряше с нас. Веднъж се замисли и с тъга каза: „Големи страдания идат за интелигенцията“. Ние не можяхме да си представим какво толкова тежко страдание може да бъде. Когато отивахме на колибата на

брат Анастас Бойнов да приготвяме за събор, Учителя ни каза: „Вижте колко е чисто небето. Астралният свят е очистен вече от лошите духове. Те ще минат през земята, за да слязат долу и ще направят такива пакости, щото космите на децата ще побелеят. Ще преминете през големи страдания, но всякой ден ще ви дават по една торбичка да не ви е много тежко. „Царството Божие насила се взема.“ И който направи усилие, ще влезе вътре. Еленке, казвай на хората, че има един много по-красив живот от този, който сега живеят. Той ще дойде на Земята по един естествен път. Ще се преродят 7000 духове напреднали и ще оправят света.“

От 1906 година Учителя правеше съборите във Варна. Ние с Костадин ходихме всяко лято на варненските бани и прекарвахме заедно с Учителя. Той се хранеше при нас и заедно излизаме на морето и в околността. За пръв път ни покани на събор през 1907 година. Една вечер той ни каза: „Аз излизам. Вие се молете и ако се завърна, добре ще бъде“. Ние прекарахме в мълчание и молитва и като го видяхме, че се завръща, зарадвахме се. Той продължи съборанието. „Черното море, ни каза той, е врата на лошите духове.“

От 1906 година Учителя правеше съборите във Варна. За пръв път ни покани на събор през 1907 година. Една вечер той ни каза: „Аз излизам. Вие се молете и ако се завърна, добре ще бъде“. Ние прекарахме в мълчание и молитва и като го видяхме, че се завръща, зарадвахме се. Той продължи съборанието. „Черното море, ни каза той, е врата на лошите духове.“

От 1910 година Учителя започна да прави съборите в Търново, на колибата на брат Бойнов. Един събор той откри в читалище „Надежда“ безпрепятствено и с голямо внимание изслушан. При него идваха свещениците Сталиян Кръстев и Петър Тулешков. Разясняваше им части от Евангелието и Стария завет, това, което не разбираха. Каза им да направят нов филон (дреха за богослужение) и с него да служат само по един път в църквите – „Света Богородица“ и „Свети Атанас“. От земетресението през 1913 година „Света Богородица“ се събори до основи, а от „Свети Атанас“ остана по нещо. „Това показва, им каза Учителя, че не сте готови да служите на Бога.“

(Следва продължение)

Братство

ПОСЛАНИЕ ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИКА НА ПРОЛЕТТА, 22 МАРТ 1979 Г. ОТ БРАТ БОРИС НИКОЛОВ

Животът във Всемира е един. Оттук и идеята за Братството. Животът преодолява времето и пространството. За него те не са пречка. Те са условия да се изяви той в своята пълнота. Няма точка във Всемира, където животът да не присъства. Днес човечеството вече е готово да приеме идеята за Братството. Когато Разумния свят реши да проектира ед-

рил за нея, това е Учителя. Той даде образа и на новия човек. Човечеството вече има път, посока на движение, идеал.

Големият Живот апелира към човешката душа и тя се отзовава. Тъй е, животът има една обикновена страна, но Животът е необикновен! Той иде от незначителен източник и в своето проявление винаги е нов, разнообразен и не-

има такова разнообразие. Вземете растенията и животните, колко се различават те по форма и начин на живот! Кой може да си представи какви форми на живот има във Всемира! Живот има на всички небесни тела, живот има и на Слънцето!

Органическите форми са език на всемирния живот. Ние отчасти разбираме този език. Във Всемира нищо не се губи - образите, думите, цветовете, звуците, събитията - всичко се отбелязва в материята като магнитнофонна лента, и чудното е, че човек може да разчита тези записи. Едно чувство, една мисъл могат да живеят като семена в Големия живот и когато дойде времето им, да се проявят пак. Едно пясъчно зрънце, и то не може да се изгуби. Животът е вечен, Животът е Един. Съществуват безброй много човечества и ние сме граждани на Всемира. Човечествата не са изолирани. Природата е оставила естествени пътища, по които те да общуват.

Тя е дала на всеки човек дарби, сили и способности, чрез които да общува с другите човечества. Това е смисълът на вътрешната духовна работа, чрез нея

се поддържа връзката, единството.

Мисълта е всемирна, тя е течение в Космоса, като минава през съзнанието, тя го разширява и просветлява, то расте. В молитвата е казано „Храни душите ни с небесния си хляб“.

Ние сме носителите на идеята за Братството. Ние си служим със силите, които имат най-малкото напрежение - мислите и чувствата, но те са, които проникват най-дълбоко.

Легендата казва че 22 март е денят, когато човека е бил създаден. Този ден е бел петък, тогава е имало равенство. Равноденствието е моментът, когато Слънцето почва да възлиза от юг към север, т.е. нагоре към Бога.

Равноденствие-както от този ден сритите в земята семенца започват да никнат, да растат и да цъфтят, тъй и Божият дух, като огрей човека, той става красив, облича се като цветята в най хубавата си премяна, скритите сили в него почват да се изявяват.

Пожелавам ви през тази година да влезете във възходящия път на Пролетното равноденствие, да участвате в Големия всемирен живот. Да го чувствате ваш Живот!

на идея, той изпраща души да я приложат.

Сила има в идеята - една идея може да завладее света. Творците във всички области на живота са носителите на идеите: в наука, във философия, в изкуство, в обществен живот, в религия - те са, които носят идеите.

Иде една нова култура, и ако някой е гово-

повторим.

Смъртта е едно тайнство, необходимо, за да премине човек от един свят в друг.

Хората се плашат от нея, защото не я познават. Смъртта е свещенодействие. Всъщност - смърт няма!

Във Всемира има безброй много форми, велико разнообразие цари. И в нашия свят

Пролет

Светът отново оживя,
в прегръдка топла

Божия запя.

От юг пристига пролетта,
като царица мощна иде тя.
С дихание гальовно, меко,
с ухание тъй дивно, леко.
Обула сребърни пантофи,
звънти в мажорни, ведри ноти.
Събужда птици, хора, умове,
растения и минерали, зверове...
Звънти, звънти, със сребърните си
пантофи пролетта -
разцъфва, пее всяка твар, душа!
И бухва цвят прекрасен, бял!
И рони се прашец - за новия
живот узрял.

Жужат пчелите работливи,
там - шетат мравки в росните
тревни...

Кипи животът прелестен, Божествен!
Със Божие дихание - отново -
пролетта снова
невидимите ниши на Духа!
Сърцата пеят, стоплени от
Любовта,
Душите жадни са за полет,
Светлина!

Поемаме отново към върха!
Играем вдъхновено Паневритмия -
на пролетното равноденствие
във утринта
и пращаме вълни любовни, мирни,
хармонични по цялата Земя
за обновление -
чрез вечното движение,
по сферите небесни на безвремие.

Светла Паньотова

За любовта

„ЛЮБОВТА ЩЕ БЪДЕ ВЕКОВЕ БЕЗСМЪРТНА,НО САМО ВЕДНЪЖ - ЖИВА.“
Йордан Милев

Любовта не се изрича. „Обичам те“ е само аматорски опит да я изразим и легитимираме. Тя е тиха и силна. Толкова силна, че те изпълва с доброволна слабост. Да обичаш, означава по собствено желание да дадеш на друг човек необозрима власт над себе си.

Любовта не стиска зъби. В нея няма никакво усилие. Когато зарази кръвта ни, ние с облекчение отпусваме юмруците, които бдително сме стискали пред лицето си - да се защитаваме или да на насяме удари.

Любовта ни дава кураж да се събличаме бавно, без да изпитваме срам от голотата си.

Любовта ни омаломощава, прави ни леки като въздишки. Изпразва ни от съмнения, подозрения и черни мисли, насочени към нас самите. Защото да си любим, означава да си избран, да си специален, да си важен за някого.

Любовта, ако е истинска, е брутално честна. И не се обижда от нищо. Тя е истината, която не боли.

Любовта понякога

плаче, но не от унижение, а от безсилие да ни отведе до съвършенството. Нещастна е, когато е неразбрана.

Любовта не може да е

само щастлива. Щастие то е награда от мига, а любовта е труден изпит по търпение. Някои от нас се явяват няколко пъти на поправителен. Други до края на живота си не го издържат. Защото е убийствено трудно да стъпчеш егото си, да преглътнеш смиренно залящите тъга, да преобърнеш представите си за достойнство, да се жертваш, забравяйки за амби-

циите си, за болните си амбиции - все условия за Любов.

В чистия си вид любовта е несподелена. Споделената е разполо-

задаваш параметър - ръст, цвят на очите, черти на характера... Тя ти се явява в неустоим за теб образ и те повлича към безразсъдството. Ако те е избрала, е невъзможно да й се противопоставиш.

Любовта може и да е трудна и объркана, но винаги е светла. И не можеш да разбереш, че си живял в тъмнина, докато не откриеш някого, който да ти свети. Тогава разбираш, че обичаш.

Мариана Янева
Бела, бр. 2 (120), 2008

Съобщение

Мадарският събор на Бялото братство тази година ще се проведе от 23 до 25 май. Необходимо е желаещите, които ще ползват нощувки в хижата, да направят това предварително на тел. 054/86 11 47 - А. Атанасов.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Набор и коректор: Християна ЙОРДАНОВА,
Снимки: Елена КАЦАРСКА
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

За контакти: 066/854298, 0888228720;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
цена: 0,50 лв.

Пролетен детски лагер 2008

Старозагорските бани се намират на 15 км северозападно от град Стара Загора в полите на Средна гора. В близост до станция „Родопи“ има луксозен басейн с минерална вода. Предвидени са ежедневни походи, посещения на басейн, занимания по рисуване, спорт и др. мероприятия. Лагерът ще е от 28 април до 3 май. Цена 100 лв., която включва храна (вегетарианска), спане, 3 посещения на басейн и еднократна екскурзия до местна забележителност.
ЗА КОНТАКТИ: GSM - 0888865418,
e-mail: geotoni@abv.bg

Съобщение

На 1 и 2 май 2008 г. в почивна станция "Родопи", на старозагорските минерални бани, педагогическата комисия към ДО "Бяло Братство" организира семинар на тема "Проект за училище на Бялото братство". Наш партньор в семинара е представител на холандската антропософска училищна асоциация. В програмата на семинара са включени: представяне на проекти за училище, добри училищни практики, новаторски педагогически опит, валдорфския училищен проект и други. За участие в семинара и желание за представяне на доклад или съобщение е необходимо да се направи заявка при Атанас Атанасов на телефон: 054/ 86 11 47.